

למה לא להיות שומרי מצוות?

האכילה נמדדת לפי השקפת-עולם זו כעניין מוסרי, והיא טובה או רעה. החוטא מקבל על עצמו לחזור בתשובה ולמוטב, וכל אותו הזמן הוא שונא את חולשתו, מאשים את עצמו ובו לגופו. התהליך הזה והלחץ הזה אומץ בעיקר עלידי נשים המגיעות להכחשה ותרעוב של גופן. בעולם שבו הולכים ערבי-ערב מיליוני רעבים לישון על בטן ריקה, רואים השמנים, ובעיקר השמנות,

עשביה-חיה, שיטת ספירת הקלוריות ורבות אחרות. ההמלצות מלוות את הדיאטות הללו מעורבות לעיתים קרובות גם בהשקפת-עולם לפיה "אשם" השמן במש"מניו, וכל מה שהוא צריך לעשות זה להבין את מניעיו הריגשיים ואת פיש"עו ולהתמודד על חטאיו. האכילה מתוררת לכן כהתמכרות והוללות בג'נקי.

חזרתי וראיתי לאחרונה את הסרט חמים וטעים בכיכובה של מרילין מונרו. פצצת-המין הבלונדית משנות ה-50. היא איננה עגלגלה, ואף לא מרופדת למראה. על פי מושגים אסתטיים של שנות ה-80 היא ממש שמנה. אילו היתה מבקשת היום, ב-1986, לככב בהוליווד, היו פוטרים אותה ב"גיהוך" ושולחים אותה להוריד 20 קילורגרים ממישקלה. אותו מיישקל שהת

מרחץ תורכי — זין אוגוסט אינגר (1826) דשנות. בהירות ואדומות-שיער

באוכל את אויבם הקשוח והאיום ביו"ת. המקור לכדידותם המינית ואפלייתם תם החברתית. יחס החברה, ובעיקבותיו יחס ההע"ר כה העצמית למישקל הגוף ובעיקר לגודלו של גוף האשה, הוא יחס אופי"נתי, המתחלף עם הזמנים. הציירים רובנס וטיציאנו אהבו אותן דשנות. בהי"רות ואדומות-שיער. סרא ורנואר הת"רכו ביישבותיהן, מותני גו"ס ממילו"ן עבות וירכיה מוצקות; האלות הפרה"יסטוריות כולן איברים ומישמנים; סקרלט א'הרה הרחיבה את ירכיה בהישוקי הקרניולנה והאוורדר יו"ה המיליונר האקצנטרי והמהנרס. תיכנ"חיה מיוחדת שג'ין ראסל לבשה כדי להציב ולהדגיש את שדיה. גם יו"הפנה"בעל הירחון פלייבוי תיכנן מהח"מתוחס לתלבושת השפנפה, כדי להבליט במיוחד את ישכנה ושדיה. כל השפע הנשי המסולסל והמוערף הזה נעלם כיום מן הבימה הציבורית של האופנה ותעשיית-הבידור. האופני

מיכתבים מניו יורק
נירה שמיר היא ציירת-פסלת, ואשתו של צייר-פסל, עמירם שמיר. לפני קרוב ל-20 שנה עזב הזוג שמיר את הארץ, ומאז הוא חי בארצות-הברית. עבודות בניהווג פוזרות בעולם, ועבודת-ענק שלהם, וישראל, מקשטת את אוניברסיטת בר-אילן.
נירה, שיש לה דיעות מגובשות מאוד — ולרוב חריגות — על נושאים רבים, הסכימה להביע אותן מדי פעם מעל עמודי העולם הזה. במיכתבים מניו יורק, כתבה זו על בעיות הריאטה של האשה, היא הראשונה בסדרה.

נורד בפיתוי בהילוכה, והתפרץ ממח"שוף השמלה הלבנה ההדוקה והמנר"קדת. את המודלים העכשוויים למידות גוף נשיות איראליות מבטאות דוגמ"ניות-אופנה, מלכות-יופי וכוכו"ת-קול"נוע, ארוכות-רגליים, צרות-ירכיים וש"טוחות-יחזה. תעשיות-ענק של ביליוני דולארים מתקיימות מפירסום האיראל הנשי הזה, מייצור ומכירה של מאכלים דלי"קלוריות, משקאות נטול-סוכר, מכור"נות לעיסוי ותעמלות לשימוש ביתי ומיסחרי, מירשמים ותרופות. השתי"רת כת למועדוני הרזיה או תראפיה קבר"צתית. איגור-יצרכנים, פירסומים וספי"רות עניפה ומצליחה של רופאים ו"מרפאים, הממציאים חרשות לבקרים"ריאטות ושיטות-חיים להורדת שומן מהירה. ריאטת המים, הענבים או האשכור"ליות, הריאטה הדלה בפחמיות וה"עשירה בחלבונים ולהיפר, ריאטת מיז

ירדן, אולי בעזרת השילטונות הירדניים, בראשות אבו-אל-זעים?

זו באמת לא תופעה כליכר חשובה. כי זו לא אפוזיציה, יש קבוצה קטנה של אנשים, שהיו מעורבים בסיוסוכ"י שילטון אישיים בתוך המנגנון, עד כמה שניתן להבין, הם הסכימו להכריז על מרד חדש בתוך פת"ח מטעמים של מכירה עצמית. אין להם שום תמיכה, גם בירדן, אם יש להם תמיכה, היא באה ממנגנונים ממשלתיים ירדניים או סוריים, ואולי משניהם יחד.

● אני רוצה להזכיר לך שיש עוד טענה אחת שאתה חייב תשיבה עליה — עניינו של פיתרון זמני כנגד פיתרון קבע, כלומר, החשש שהפיתרון של שתי מדינות נתפס בעיני פלסטינים רבים רק כשלב מעבר, ושבעצם לא ויתור על הרעיון להקים מדינה פלסטינית אחידה, שפירושה היסול מדינת-ישראל.

נכון שבשלב רוב הפלסטינים, ההחלטה להקים מדינה בחלק מהשטח ההיסטורי של פלסטין בודאי אינה נובעת מוויתור-מרוצון על החלק השני של פלסטין, החלק שהוא השטח של מדינת-ישראל, וזה מכמה סיבות. קודם כל, כי רובם באים משם. שנית, כי יש שם עדיין אוכלוסיה ערבית-פלסטינית. אלה שבלשון ישראל הרישמית נקראים "בני המיעוט", ובלשון העתונאית "הערבים הישראליים". ואם רוצים מינוח יותר מדויק, אלה ערבים פלסטיניים, נתיני-ישראל.

● איראני ישראל, אני אמרת, "נתיני ישראל"? אני חושב שגם האזרחות שלהם היא במידה רבה מאוד מופקפקת. משום שאין להם אותן הזכויות כמו לאזרחים היהודיים של מדינת-ישראל.

נכון שמרבית הפלסטינים הדוגלים בפיתרון של שתי מדינות לא ויתרו על הרעיון שבסופו של דבר, מעבר לדור קיום של שתי מדינות, אפשר לפחות לחלום על צורה של דיקוים בין שני העמים בארץ כולה. יש שאיפות גם אצל ישראלים, וגם אצל פלסטינים, לאירגון של הייסודות, לא על בסיס לאומי ולא תוך התבוללות של אחת הקבוצות בתוך השנייה, אלא על יסוד של קיום של שני עמים, שתי לשונות, שתי תרבויות, ששתיהן מושרשות בארץ כולה.

חלק גדול מהפלסטינים, וגם אני בעצמי, חושבים שזה רעיון באמת יותר נעלה מאשר סגירת לאומים בגטאות מוגדרים.

אבל ברור לגמרי שמדינה דו-לאומית — כי הרי בזה מדובר — זה כמו התנוה, אי-אפשר לעשות את זה לבר, צריך שבני-הזוג יסכים. אי-אפשר לשום צד לכפות דילאומיות על הצד השני. לכן זה מאמץ לטווח ארוך, שהוא לא קשור בשום מאבק מזוין ובשום מאבק דיפלומטי או פוליטי של מדינה פלסטינית, כדי לכבוש את מדינת-ישראל.

המדובר הוא במאבק על ערכים חברתיים ואנושיים, שהם נושא של מאבק משותף והם גם יהיו, אנהנו משוכנעים, נושא של אינטרסים משותפים. מעבר לקו שיהלך בין שתי המדינות, גם במישור הכלכלי, גם במישור הפוליטי-אזורי.

● בעוד 20 שנה, או בעוד 200 שנה?

מוקדם ככל האפשר. אבל השלב של דיקוים של שתי מדינות הוא שלב שאי-אפשר לדלג עליו — וזה העיקר היום.

● תרשה לי לעבור לרגע לתפישה שלך לגבי המציאות בישראל. אתה דני מומחה לזה לא פחות מאשר למצב בקרב הפלסטינים. האם הנהגת אש"ף, או אתה בעצמך, מבחינים בין

מדינות, המשתמשים בקבוצות אלה ככלי נגד אש"ף. לא רק כדי להביא ריסקרדיטציה של המאבק הפלסטיני, כדי להכתים אותו בפשעים, בטרור נגד אזרחים ובמעשים אנטי-שמיים. הקבר צות האלה רצחו גם בשנים האחרונות את מיטב המנהיגים הפלסטיניים. או הטענה שלאש"ף אין מדיניות ברורה היא נכונה ולא-נכונה, היא לא נכונה. משום שלהנהגה הפלסטינית יש מדיניות עיקבית כבר יותר מ-12 שנה בנוגע לרצון להגיע להסדר של שלום, המבוסס על דיקוים של שתי מדינות. אבל אם טוענים שאש"ף איננו מסוגל להשליט דיקטטורה על העם הפלסטיני המפוזר, זה בהחלט נכון.

● כפי שאמרת קודם, זה לא מופלגה. כל הורמים, וגם המנגנונים ביותר, יש להם זכויות-קיום בתוך אש"ף. הסילוק מאש"ף של אנשים כמו אחמד ג'יבריל, ואלה שהפעילו את הנשק נגד אש"ף בצפון-לבנון ב-1983, לא היה סילוק על בסיס אדיאלוגי. אלה סול"קו משום שנכנסו למאבק מזוין נגד העם הפלסטיני, והפכו לאויבים פרקי"טיים של התנועה הפלסטינית.

לא על עמדותיהם סולקו, אלא על בגידתם. לא בגידה רעיונית, אלא בגי"דה מעשית. משום שהם הפכו לטרור"ריסטים נגד העם הפלסטיני, והצטרפו לקואליציה של כוחות שהפציצו ושי"הפיגו ושהרגו נשים וילדים פלסטי"ניים במחנות.

בעיני העם הפלסטיני, אלה הוציאו את עצמם מכלל הוויכוח, לא משום שהנחתה שלהם מנוגד לשתי מדינות. עדיין יש באש"ף, זה נכון, אירגונים של מיעוט ואנשים בודדים, המתנגדים למדיניות שלנו, המדיניות של הרוב. המדיניות של ההנהגה של אש"ף מזה 12 שנה, וזכותם היא להתנגד.

● אני מבין שנעשה כעת נסיון להחזיר את ג'ורג' חבש ואירגונו לפעילות באש"ף.

כן, הם לא סולקו, הם החרימו את מוסדות אש"ף, הם סירבו לבוא למועצה הלאומית בעמאן. אבל הם היו באלג'יר.

● אלג'יר 1983? כן, בפברואר 1983. במועצה הלאו"מ ה-16, שהיתה אחרי הפינוי מבירות, במושב האחרון של המועצה (בעמאן) נשארו כיסאותיהם ריקים, והם בספורש מוזמנים לחזור לתפקד בתוך אש"ף, בתוך מוסדות אש"ף, כאופי"וציה.

לא מבקשים מאופוזיציה שהיא תסכים עם מדיניות הרוב, אבל אנהנו לא נסכים לדיקטטורה של המיעוט. אילו היו ג'ורג' חבש והתיות שלו

פלסטינים רבים נוטים להאמין שמוטב שהליכוד יהיה בשילטון, כי הוא 'בודד אח שדאל'

נחנים מתמיכת רוב העם הפלסטיני. אז הוא היה מנהיג אש"ף. האמת היא שרוב העם הפלסטיני אינו תומך ברעיונות של ג'ורג' חבש, אבל אני לא רואה שום פסול בג'ורג' חבש, אם הוא לא מצטרף לכוחות העוינים את העצמאות הפלסטינית, והוא לא נכנס למיזמות בינלאומיות נגד העצמאות הפלסטינית וייצוג העם הפלסטיני על-ידי אש"ף. הוא יכול לתפקד כאופוזיציה בתוך אש"ף, והעם יראה מי צודק.

ביתנים רוב העם נחוש בהחלטתו להמשיך במדיניות שהוחלט עליה, המדיניות של הקמת מדינה פלסטינית בחלק מהארץ.

● מה בוחס לאופוזיציה הי חדשה המתגבשת עכשיו בי